

Sygn. akt III Cz 520/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Marcin Rak

SO Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. S. (S.)

przeciwko A. P. (P.)

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt III RC 35/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Cz 520/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Zabrze zabezpieczył powództwo w przedmiocie roszczeń alimentacyjnych w ten sposób, że zobowiązał pozwaną do łożenia na rzecz małoletniego powoda kwoty po 500 zł miesięcznie płatnej do rąk jego ojca, poczynając od 1 marca 2015 roku, do dziesiątego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie. W uzasadnieniu wskazał, że małoletni powód pozostaje obecnie pod opieką ojca, a pozwana prowadząc działalność gospodarczą nie interesuje się potrzebami dziecka, zaś ojciec w całości sam nie jest w stanie ponosić wszystkich kosztów związanych z utrzymywaniem małoletniego powoda, bo ma jeszcze na utrzymaniu troje dzieci i konkubinę, która nie pracuje. Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 753 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożyła pozwana wnosząc o jego uchylenie i oddalenie wniosku o zabezpieczenie. W uzasadnieniu wskazała, że zabezpieczenie jest wygórowane i niezwykle dla niej krzywdzące, gdyż jej sytuacja materialna nie pozwala na łożenie na utrzymanie powoda takiej wysokości alimentów. Wskazała, że małoletni ma rozpoznane (...), a zaangażowanie pozwanej w jego wychowanie ograniczyło jej możliwości na rynku pracy. Ponadto od września 2014 roku leczy się w związku z depresją; przekazuje synowi kieszonkowe i kupuje potrzebne rzeczy, a jej miesięczne wynagrodzenie to 357 zł brutto; ma też drugiego syna – N., a utrzymuje ją obecny mąż. Nie prowadzi działalności gospodarczej i powód spędza u niej prawie połowę roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie roszczenia oznacza, że powód przedstawi i należyście uzasadni twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Roszczenie jest więc uprawdopodobnione, jeżeli jest szansa na jego istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez powoda materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać

z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

W sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.). Dlatego też powód w sprawie o alimenty winien uprawdopodobnić, że jest dzieckiem pozwanej i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133

§ 1 k.r.o.), a jego usprawiedliwione potrzeby i możliwości zarobkowe oraz majątkowe pozwanej uzasadniają żadaną wysokość alimentów (art. 135 § 1 k.ro.).

Pozwana w zażaleniu kwestionuje przede wszystkim swoje możliwości majątkowe

i zarobkowe wskazując, że nie jest w stanie regulować kwoty 500 zł tytułem zabezpieczenia alimentów, bo zarabia 357 zł brutto. Należy jednak zauważyć, że w toku postępowania dotyczącego zabezpieczenia alimentów nie bada się tylko i wyłącznie wysokości osiągniętych przez rodziców dziecka dochodów, ale ich zarobkowe i majątkowe możliwości, a w szczególności te możliwości zobowiązanej. Z dołączonych do sprawy akt egzekucyjnych prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu Z. R. pod sygnaturą akt KMP 35/15 wynika, że pozwana od 1 stycznia 2016 roku za wykonywanie obowiązków na rzecz (...) sp. z o.o. w W. otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1436 zł brutto miesięcznie (na podstawie umowy zlecenia) /k. 38 tych akt/. Ta okoliczność wskazuje, że pomimo rozwiązania kolejnego małżeństwa pozwanej w grudniu 2015 roku

i pozostawienia pod jej opieką dziesięcioletniego dziecka, na które otrzymuje alimenty w wysokości 1000 zł miesięcznie /k. 143/ jest ona w stanie osiągać dochód przekraczający 1400 zł miesięcznie i to bez konieczności prowadzenia działalności gospodarczej. Jeżeli więc wcześniej pozostawała w związku małżeńskim, a małoletni, którego obecnie ma na utrzymaniu pochodzi z tego drugiego związku małżeńskiego, to ojciec małoletniego także mógł zadbać

o to, aby ktoś mógł się nim zajmować, by matka powoda mogła regulować alimenty na jego rzecz. Nie jest więc tak, że możliwości zarobkowe pozwanej wynoszą 357 zł, albowiem

z samego uprawdopodobnienia okoliczności wynika, że ma ona możliwości zarobkowe przekraczające 1400 zł miesięcznie. Oczywiście w toku postępowania Sąd Rejonowy zbada te okoliczności wskazujące na jej możliwości zarobkowe i majątkowe, natomiast na obecnym etapie wystarczające jest uprawdopodobnienie tego, że jest ona w stanie osiągać dochód prawie trzykrotnie przewyższający zabezpieczone alimenty.

Powód jest nastolatkiem urodzonym w listopadzie 1999 roku, a więc koszty jego utrzymania wskazane przez jego ojca na kwotę 900 zł miesięcznie powiększone o wydatki na wyprawkę szkolną w wysokości 60 zł miesięcznej i mieszkanie w wysokości 250 zł miesięcznie stanowią łącznie około 1200 zł, co przy siedemnastoletnim chłopaku nie jest kwotą wygórowaną. Dodać należy, że matka powoda otrzymuje alimenty na jego przyrodniego brata, który ma 10 lat w wysokości 1000 zł miesięcznie od swojego byłego drugiego męża (to zabezpiecza koszty utrzymania dziecka, z którym razem mieszka). Dlatego też powinna swoje możliwości zarobkowe ukierunkować na to, aby mieć możliwość regulowania alimentów na rzecz małoletniego powoda, który także jest jej synem oraz na koszty swojego utrzymania. Jak już wyżej wskazano jej możliwości zarobkowe umożliwiają takie czynności – jest to uprawdopodobnione.

Pozwana nie uprawdopodobniła, że w jakikolwiek sposób wspomaga powoda od czasu, gdy zamieszkał u swego ojca.

Odnosnie czasu, który matka dziecka z nim spędza rozbieżne są informacje zarówno ze strony pozwanej, jak i powodowej. Te wszystkie okoliczności Sąd Rejonowy będzie wyjaśniał w toku postępowania. Natomiast trzeba podkreślić, że pozwana sama przedstawiła dokument z 1 lipca 2014 roku /k. 34/, w którym oświadczyła, że od 30 czerwca 2014 roku powód mieszka u ojca i dlatego ojciec dziecka nie będzie regulował alimentów w wysokości 550 zł. To prowadzi do wniosku, że małoletni od końca czerwca 2014 roku przebywa u ojca, dlatego też wydatki na wyprawkę do szkoły musiał ponieść ojciec dziecka, a nie matka – jak stara się ona wskazywać w zażaleniu.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak